

■ Karin ontwierp zelf het servies met hobbelpaard, teksten en alfabet voor de kinderkamer.

■ De collectie potten, kruiken en schalen is enorm uitgebreid.

**Karen Griffiths
& Peter Armstrong**

Porselein!

Afgelopen najaar was *Stokesay Ware* na een tijd van afwezigheid weer terug op de beurs 'Arnhem Poppenhuisstad', dit tot plezier van vele bezoekers. Het was een prima moment voor een openhartig interview met *Karen Griffiths* en *Peter Armstrong*, de mensen achter het prachtige miniatuur porselein.

Henny Christophersen

■ De keukenkast is gevuld met het Blue Willow servies, Sovereign blue en Asiatic Pheasant.

■ Boven en links: een theeservies en lampetstel van Asiatic Pheasant.

Karen en Peter ontmoetten elkaar meer dan twintig jaar geleden in Londen in een pub in Crouch End, een buurt in Londen waar ze toen allebei woonden. Ze zijn niet getrouwd, maar volgens Karen is een gezamenlijke hypotheek die al 20 jaar loopt net zo goed als een trouwboekje. Karen's jeugd was gelukkig en op vijfjarige leeftijd was haar grootste ambitie een 'fabriek' te worden, zoals 'Desperate Dan', een figuur uit het populaire stripblad 'Beano'. Leuk, maar had ze een poppenhuis?

Karen: 'Ik was een halve jongen, gestimuleerd door mijn vader, die geen zoons had. Hij maakte een fantastisch fort voor mij met een kanon waarmee je lucifers af kon schieten, maar ik speelde ook met treintjes en ik had een Meccano doos'.

Haar eerste miniatuurwerkstuk was een schoenenwinkel met vijftig paar Barbieschoenen, gemaakt in een kartonnen doos. Omdat ze schoenen leuk vond en poppen niet. Karen gaat na de middelbare school naar de kunstacademie om te studeren voor grafisch ontwerper. Er is ook een goede keramiek-afdeling op school, maar ze is niet geïnteresseerd. Het zijn dan de vroege jaren '70 en het studentenleven heeft meer te bieden dan leren alleen. Hoe kwam ze dan toch terecht op de keramiek-afdeling?

Karen: 'Midden jaren '70 ontdekte ik het werk van de keramiek-artiest Glenys

Barton en dit opende mijn ogen. Ik ging terug naar school om de keramiekrichting te volgen. De rest is de geschiedenis van Stokesay Ware.'

Het miniatuurporselein van Stokesay Ware is verkrijgbaar in diverse authentieke patronen. Hoe kiest Karen een servies uit om in schaal 1:12 te reproduceren?

Karen: 'Ik maak alleen miniaturen die ik in het groot bewonder en in mijn eigen huis zou willen hebben. Ik ben erg geïnspireerd door de grote Britse porseleinfabrikanten uit het verleden. Ik ben weg van het Spode porselein, en als u ooit de kans heeft, moet u zeker hun fabriek bezoeken. Ze hebben er een grote collectie historisch blauwwit porselein. Een van de door Spode gemaakte patronen is het Blue Willow servies. Op hun ontwerp is mijn versie gebaseerd. Overigens is het Blue Willow porselein door de eeuwen heen door meer dan tweehonderd fabrikanten gemaakt!'

Het Blue Willow eetservies is uitgebeid. Om het zo authentiek mogelijk te houden, maakte Karen zelf de prototypes van de terrines en groenteschalen. Deze modellen sneed Karen met de hand uit stukken massief gips. Hierna werden er mallen van gemaakt.

Karen: 'Daarna heb ik met de hand het motief erop geschilderd. Bij het Blue Willow motief is het de grootste kunst

'Midden jaren '70 ontdekte ik het werk van de keramiek-artiest Glenys Barton en dit opende mijn ogen'

■ Karin werkt graag aan een opgeruimde werktafel met veel licht.

■ Dit is het theeservies Sovereign blue.

Karen is geboren in Stokessay, waar al eeuwenlang porselein gemaakt wordt. Dat kan geen toeval zijn

om geen belangrijke details weg te laten; elke afbeelding in het patroon heeft een symbolische betekenis. Ik ben trots dat het bijpassende thee/koffie-servies bijna af is.'

Goed nieuws voor verzamelaars dus. En het wordt nog beter. Karen heeft namelijk nog meer onderdelen voor het eetservies gemaakt, waaronder een aspergeschaal! Hoewel Stokesay Ware exacte replica's van historische serviezen maakt, en ook hun serie bad/slaapkamer-porselein gebaseerd is op het echte voorbeeld, is de nieuwe serie porselein voor de kinderkamer het ontwerp van Karen zelf.

Karen: 'Ik kon maar niets geschikts vinden. Ik wilde graag iets met het alfabet en teksten op de verschillende stukken; in de Victoriaanse tijd werd het kinderservies als leermiddel gebruikt. Het hobbelpaard heb ik gekozen als symbool van de kindertijd en omdat zowel jongens als meisjes er goede herinneringen aan hebben.'

Mocht u zich afvragen waar de naam Stokesay Ware vandaan komt; dat hebben we voor u uitgezocht. Stokesay is de naam van de plaats waar Karen geboren is, gelegen in de regio waar in Engeland al eeuwenlang porselein gemaakt wordt. Dat kan geen toeval zijn! Karen verzamelt zelf ook miniaturen en geniet van het gevoel dat je op een beurs krijgt als je iets ziet

wat je gewoon moet hebben.

Karen: 'De dag na de beurs is het leukste; dan bekijk ik mijn nieuwe schatten en bedenk wat ik met ze ga doen.'

Als geen ander begrijpt zij de vele miniaturenverzamelaars.

Karen: 'Ik snap de passie die mensen hebben. Ik denk dat poppenhuizen het echte leven imiteren. Je hebt misschien een fantastisch servies voor als er gasten komen, maar in je keuken ligt spul wat niet bij elkaar past. Zo gaat het met poppenhuizen ook.'

Tegenwoordig heeft Karen wel een prachtig poppenhuis, maar geen tijd om er aan te werken. Het huis verzamelt stof, terwijl zij spullen verzamelt die in het huis moeten komen. Een van de eerste miniaturen die Karen ontwikkelde was een terracotta kasserol, met deksel.

Karen: 'Ik had zonder problemen het model en de mal gemaakt, maar het duurde twee weken voordat ik er een heel uit de oven kreeg. Dat was een heel leerzame ervaring.'

Ook Stokesay Ware ontkomt niet aan de hoeveelheden geïmporteerde miniaturen, waar ook vaak servies bij zit.

Karen: 'Er is zoveel, soms heel slecht, soms niet. Ik zie deze miniaturen als een dubbelzijdig zwaard: ze brengen mensen in contact met de hobby die hopelijk groeien en daarna handgemaakte miniaturen gaan kopen. Je kunt een

■ De oven waarin het porselein gebakken en gebrand wordt.

■ Dit fonteintje is een 'buitenbeentje' in de collectie.

■ Deze kersttafel is gedekt met Mulberry China.

kopie kopen, maar er is maar één Wedgwood.'

Denkt ze ooit aan al die poppenhuizen die gevuld zijn met haar werk?

Karen: 'Nee, nog nooit, maar ik ga er maar eens mee beginnen, denk ik.'

Karen heeft de status van IGMA Fellow, de hoogste eer die een miniaturist kan behalen. Hoe voelt dit?

Karen: 'Ik ben er heel blij mee. Ik ben altijd een grote supporter van IGMA geweest, omdat zij zoveel doen om de hobby te promoten. Het was een eer om Fellow te worden.'

De vraag welke complimenten zij het liefste hoort, van medevakminiaturisten of verzamelaars, wordt overtuigend beantwoord.

Karen: 'Ik ben gek op complimentjes. Het maken van miniaturen is soms best eenzaam werk, altijd in de werkplaats, dus naar buiten gaan is heerlijk. Maar het grootste compliment is als iemand zijn (zuurverdiende) geld uitgeeft om iets van je werk te kopen; dat betekent dat ze het écht mooi vinden.'

Peter is het andere, vertrouwde gezicht van Stokesay Ware. Behalve het papierwerk en de boekhouding, maakt hij ook mallen, bedient de ovens en checkt hij de miniaturen die uit de oven komen. In de dagen voor Stokesay Ware werkte hij als motorkoerier in Londen. Ook hij voelt zich thuis in de miniaturenwereld en geniet van het staan op beurzen en

praten met de klanten.

Peter: 'Dankzij de standardschaal van 1:12 zijn we in de gelukkige positie om overal heen te reizen met ons werk. We hebben beurzen gedaan in Frankrijk, België, Nederland, Spanje, Engeland, Schotland en Amerika. We proberen altijd iets te zien van de plaats waar we naar toe gaan.'

Peter zou het leven met de miniaturen voor niets willen ruilen.

Hij komt liever tot rust met een boek of het kijken naar een dvd. Wat maakt Karen voor Peter de enige juiste vrouw?

Peter: 'Karen is heel eerlijk, ze vertelt het me altijd als ze mijn chocola gestolen heeft! Ze heeft visie en ziet dingen veel duidelijker dan ik. Ze doet alles wat ze doet met zoveel precisie. Ik ben er trots op om deel uit te maken van Stokesay Ware.'

De beste ervaring in de hobby was voor Peter de NAME conventie in 1996 in Los Angeles. Na deze happening konden er twee weken vakantie gevierd worden in Californië. Volgens Karen en Peter zijn miniaturisten het eerlijkste publiek dat er is. In ruim 20 jaar hebben ze nog nooit een valse cheque gekregen en nog nooit met wanbetalers te maken gehad. Miniaturisten zijn geweldige mensen. Ook Karen kan zich een leven zonder miniaturen niet voorstellen en verheugt zich op meer vrije tijd, om aan haar poppenhuis te werken. Bewondering

**Peter
voelt zich
thuis in de
miniaturen
wereld en
geniet van
het staan
op beurzen
en praten
met de
klanten**

■ Het poppenhuis van Karen waarin alleen maar doosjes met meubels en miniaturen staan.

■ Hiernaast: de keukenkast is gevuld met Mulberry China en Sovereign China red. Onder: hier is duidelijk te zien hoe fijn het porselein is afgewerkt.

'Arnhem Poppenhuis stad is uitgegroeid tot een belangrijk evenement. We zien er altijd dingen die we nergens anders zien. En... Peter houdt van het bier en ik van het porselein'

heeft ze voor vele medevakminiaturisten, zoals Terry Curran (porselein), het speelgoed van de St. Legers, en John Davenport, die zij beschouwt als de meester in zijn vak. Peter heeft Karen twee meubels van Davenport cadeau gegeven. Voor Karen was het eerste 'London Dollshouse Festival' in 1982 de beste ervaring van haar loopbaan.

Karen: 'We verkochten zoveel op een dag, ongelooflijk. Ik herinner me dat ik dacht dat ook al zou ik nooit iets anders doen, er iets was waar ik goed in was.' De slechtste ervaring was totaal anders. Karen: 'Jaren geleden moesten we naar een beurs in Brighton, aan de kust, maar de dag voor de beurs kregen we ruzie en ik besloot in mijn eentje te gaan. De beurs was de slechtste ooit; er waren 10 maal zoveel standhouders als bezoekers. Daarna stond ik van Brighton naar Londen in de file. Zeven uur doen over 80 km. Lopen was sneller geweest! De volgende ochtend heb ik Peter vergeven. Wat maakt Peter de man voor Karen?'

Karen: 'Peter is bijzonder. Terwijl ik bezig ben met de creatieve kant, regelt hij echt alle andere zaken. Zo geeft hij mij de vrije hand om te doen waar ik van houd. Ondanks dat wij altijd samen zijn, is hij de enige waar ik mee op vakantie wil.' Karen komt tot rust in een warm bad met Chanel nr 5 olie in het water. Een glas bubbeltjeswijn erbij doet wonderen. Karen: 'Het is onmogelijk om in een

badkuip porselein te maken.' Nederland neemt in hun leven een bijzonder plekje in.

Karen: 'We zijn gecharmeerd door de Nederlanders. Engeland en Nederland hebben een speciale band. Arnhem Poppenhuisstad is uitgegroeid tot een belangrijk internationaal evenement, vooral voor Frankrijk, Duitsland en België. We zien er altijd dingen die we nergens anders zien. En Peter houdt van het bier en ik van het porselein.' ■

Favoriet eten

Peter: Turks, Indiaas, Italiaans, chocolade.

Karen: vis, mosselen, oesters.

Favoriet boek:

Peter: Master and Commander

Karen: Catch 22

Favoriete film:

Peter: De Peetvader

Karen: Lord of The Rings trilogie

Andere interesses:

Peter: voetbal, fan van Dennis Bergkamp en Arnold Mühren in de jaren '70

Karen: verzamelt Victoriaanse sieraden.

Huisdieren

Peter en Karen: er komt een nieuwe kat!

Tot slot nog een specialiteit van Peter:

gebakken eieren met paddenstoelen, tomaat, worst, bacon, bloedworst en aardappelbrood. Beter bekend als 'hartinfarct op een bord'.